

## Двамата братя

„Възнегодуваха за двамата братя“.\*)

„И като чуха десетимата, възнегодуваха за двамата братя“. Важни думи въ този стихъ сѫ: десетимата, двамата и глаголът „негодувамъ“. Хората спрѣгатъ глагола негодувамъ и въ единствено, и въ множествено число. Кои сѫ двамата, и кои десетимата, за които се говори въ стиха? Двамата сѫ Заведеевитъ синове — ученици на Христа. Десетимата сѫ останалиятъ Христови ученици. Значи, учениците на Христа сѫ били 12 на брой. Като извадимъ отъ 12 двама, оставатъ десетъ. Като извършваме действието изваждане, отъ една страна е важно самото действие; а отъ друга — числата, съ които работимъ. Въ случая сѫ важни числата две и десетъ. Изобщо, всъко число въ природата представя сборъ отъ сили, които оказват известно влияние върху хората и върху цѣлата природа.

„Възнегодуваха за двамата братя“. Негодуватъ хората, но и растенията, и животните негодуватъ. Ябълчните съмена, събрани въ ябълката, прекарватъ веселъ, радостенъ животъ. Като братя и сестри, тѣ пъять, веселятъ се, разговарятъ се сладко помежду си. Дойде нѣкой отъ вънъ, вземе една ябълка, изяде я и посъе съмената ѝ. Тѣ започватъ да негодуватъ. Тихиятъ имъ и спокоенъ животъ се развали: братята заематъ една посока — надолу, като образуватъ коренитѣ; сестрите се отправятъ нагоре, да образуватъ клонетѣ, а бащата остава по средата, като стъбло, да съединява братята и сестрите. Бащата иска да покаже на синовете и на дѣщерите си, че не трѣбва да мислятъ само, какъ да дѣлятъ благата, които той имъ дава. Той иска тѣ да съзнаватъ задълженията си, че сѫ дошли на земята да служуватъ, а не да господаруватъ. Този законъ изнесе Христосъ предъ своите ученици. Значи, между двамата братя, които слизатъ надо-

\* ) Матея 20 : 24.